

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Iosephi Speranzæ, Congregationis Oratorii Fanensis
Presbyteri, Scripturæ Selectæ**

Speranza, Giuseppe

Coloniæ Agrippinæ, 1659

4. Agonia, & sudor sanguineus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44265

Gen. 22.

Suspice, suspice cælum, Salvator, & A
numera stellas. Quia fecisti rem hanc, benedicam tibi, & multiplicabo semen tuum sicut stellas cæli, & volut arenam, quæ est in litore maris. Possidebit semen tuum portas inimicorum suorum, & benedicentur in semine tuo omnes gentes terra, quia obedisti voci meæ. O verè Abrahamides! O verè Isaac, quod est risus æterni Patris! O divine Aries cornibus hærens inter perplexas peccatorum hominum veptes ad immolationis aram, B jam nunc propera, ac libenter ascende.

1. Reg. 17.

En, en jam tempus advenit, quo perditum humanum genus immolatione tuâ, & holocausto redimatur. En jam hora, quâ misera Adæ mortalitas captivitate mortis est liberanda. *Craftinâ die erit mundo salus per te, Domine exercituum.* Craftinâ, O verè David, ingens ille Philisthæus humanitatis tuæ fundâ, tuorumque quinque vulcerum lapidibus confternetur.

Psal. 95.

O summe cælorum Princeps! O rotius mundi Monarcha! O Rex Regum, & Dominus dominantium, en jam te omnes opperiantur: omnes quorquor in Limbo adhuc captivi detinentur, in te unum spem, & oculos coniecerunt: nos ipsi à tot jam annorum millibus te expectavimus; te, inquam, nostræ gloriæ authorem, ac ruinarum nostrarum restauratorem exoptavimus, ut judicares tandem in nationibus, impleres ruinas, conquassares capita in terrâ multorum. *Craftinâ, O hominum, ac Angelorum læticia, delebitur iniquitas terra, & regnabit à ligno super nos Salvator mundi.* Craftinâ, nec diutius, veteres omnes implebuntur si uræ, omnia Prophetarum oracula complebuntur, ut justificeris in sermonibus tuis, & vincas, cum judicaris.

Psal. 50.

En, en jam tandem dies illuxit reparationis antiquæ, felicitatis æternæ. En jam finitâ diuturnâ illâ peccati originalis eclipsi, dies serenus adest, quo Tartara expugnata, Diabolus victus, & Paradisi erunt repagula referata. Et quid adhuc moror? Attollite, attollite portas, Principes, vestras, & elevamini porta æternales, & introibit Rex gloriæ.

Psal. 23.

Speranza Scriptura selecta.

AGONIA, ET SVDOR sanguineus.

PVNCTVM IV.

Et factus est sudor ejus, sicut gutta sanguinis decurrentis in terram. Luc. 22.

Sed quid est, quod adhuc vicia, perquam, & cui omnia vivunt, fit in agonia? Quid est, quod nihilominus Salvator meus totus sanguine madet? Confortatus equidem est, inquit Beda Venerabilis, sed tali confortatione, quæ dolorem non minuit, sed magis auxit: confortatus enim est ex fructus magnitudine, non subtractâ doloris amaritudine.

Beda in Luc. 22.

Erat agonia ista, inquit Lyranus, relictatio sensualitatis mortem horrentis, & rationis ipsam acceptavit: quia virtute divinâ quælibet pars permittebatur agere, & pati, quod erat sibi proprium.

Lyran. ibid. Quam Christi agonia.

Ergo omnium viventium vita in agonia? O mortales! O peccatores! Nunquid Isa. 7. *parum vobis, agonem exhibere hominibus; & juxta Sept. quomodo Domino exhibetis agonem?*

En, en Pontifex Onias, cujus facies, & color immutatus (ob templi, animarum scilicet nostrarum direptionem) declarabat internum animi dolorem, Græcè declarabat animi agoniam.

2. Mac. 3.

Durum certè bellum (ut verè ait Simon de Cassia) gerebatur in animâ Christi, de ejus ictibus sanguis tam latè manabat.

Simon. de Cass. l. 17. c. 30.

Ut sudat! ut agonizanti sudor diffluit! ut digiti ejus, ac labia, omniâque membra distillant myrrham primam, aut fluentem, vel transeuntem ex se sponte, clavibus, & mucrone lanceæ non expectato!

Cant. 5.

Sed heu! heu mi Jesu! qualis sudor iste tuus? Quare rubrum est indumentum tuum. Isa. 63. & vestimenta tua sicut calcantium in torculari? Quis est iste, qui venit de Edom (de Hebr.

Zzz tam

ram rubeo sudore) *in his vestibus de Bosra*, A. est sanguis Medicus (sic pulchre Augustinus) perfusus quasi in vindemia?

Isa. 25.

Nunc verè: Et faciet Dominus (in hoc hoito) *convivium vindemia defacata.*

Cant. 1.

Borrus Cypri (ex se præ maturitate, & charitatis calore præruptus. (Hebr. *Copher*, balsami) dilectus meus mihi in vineis Engaddi (fontis, sive oculi felicitatis, aut fontis, sive oculi incisionis, vel scissura.) O sanguis! ô balsamum à fonte divinæ pietatis, ab æternæ felicitatis oculo, ab incisionibus, ac veluti scissuris omnium venarum!

Eccl. 50.

Simon (paternæ obediens voluntati) Sacerdos magnus, consummatione fungens in arâ, amplificare oblationem: Excelsi, porrexit manum suam in libatione, & libavit de sanguine *meo.*

Iob. 32.

O nectar ori divino suavissimum! ô mustum absque (consolationis) spiraculo, quod (præ nimio amoris calore totum ebulliens) *languinculas* (arteriarum) novas quasi *disrumpit*; ut totum in Dei libamen offeratur!

Psal. 61.

Christus sanguinem sudavit, ut illius fundendi promissitudinem indicaret.

Et certè amore sudat; amore patienti præcurrit *in siti*, ut sponte sacrum hunc sanguinem fundat: nullos hic etenim ministros video, fertam nullum, spinas nullas, nec flagella video.

Effluit intactis non iussus ab aribus humor;

Nil opus est vestris, turba scelestis flagris.

Greg. in Ps. 5. poenit.

Christus verè pelicanus.

Amorem hic solum intueor, qui ab hoc verè amoris Martyre sanguinem elicit.

En pelicanus, qui totum sese lancinat, ut pulli ejus ad naturæ miraculum, ac ad amoris prodigium reviviscant. Verè pelicanus, qui ut filios saturaret, esurit, ut potet, sitit, ut reficiat, deficit, ut saginet; marcit, ut siccio impleat, & sanguine, hausto suis è visceribus cruore extabescit.

Optimus medicus.

Solent Medici ægrotum venas frequentius aperire, perraro suas. En, en celestis, ac misericors languorum omnium nostrorum Medicus, qui de cælo venit, qui que, ut nostris omnium medeatur morbis, proprium sibi è venis omnibus sanguinem elicit. Dicitum jam fuerat: *Servo pessimo latus sanguinare.* Sed lex modò misericorditer immutata est: *Effusus*

Eccl. 42. 5.

est sanguis Medicus (sic pulchre Augustinus) factum est medicamentum phrenetici.

Aug. 11.

Bibimus (heu quoties!) sicut aquam in Iob.

iniquitatem, & inde in hydropisim, paralyfim, aliisque morbos incidimus. Tu, ô celestis Medicus, sanans omnem languorem, & omnem infirmitatem misericordiâ motus, languores nostros ipse tulisti, & dolores nostros ipse portasti. In te omnem medicamentorum vim, quâ nos ægri indigebamus, ex, erctus es, atque ita cum nos humores noxios desudare deberemus, tu pro nobis sanguinem desudasti. Tu apertis undique venis cruorem tuum effluere permististi. Tu expurgantem fellis, & aceti amarissimam potionem pro nobis degustasti, ut nobis ægris medelam afferres.

Matth. 4.

Isa. 53.

Pulli ejus lambent sanguinem. Alii, volutabuntur in sanguine. O; ergo faxit, ô Alij.

Iob. 38.

voluter ipse in hoc sanguine, neque ingrato dicatur mihi: Terra, ne operias sanguinem meum, nec inveniat in te locum latendi clamor meus.

Iob. 16.

At quis, rogo clamor? Planè ille. Aperi mihi, soror mea sponsa, aperi mihi, quia capus meum plenum est rore, & cincinni mei guttis noctuum. Et ipse, tam altè, ac peracutè toties pulsato corde, adhuc cum Petro dormiam? nec protinus surgam, ut jam meo dilecto aperiâ? si aâmq; eum totum in suo, nec introducam illum in domum animæ, & in cubiculum cordis mei; ut illius sudores extergam, ut illius lachrymas colligam?

Cant. 5.

O quam verè: *Plorans ploravit in morte*, Thren. 1. & *lachryma ejus in maxillis ejus!* Et certè verè plorans plorans ploravit; quod est, largiter, ac effusè ploravit: non enim ab oculis solum ambobus; sed ab omnibus præterea poris, atque centrom arteriarum oculis Argus, aut non fecus ac unam è sanctis illis Prophetæ animalibus oculorum plenis, lachrymas, immò sanguinem fudit: grossis siquidem sudorum guttis totus maderat, ut fatum Theodoretus. Sed heu! heu! verè in nocte: quia verè nonne illa nox ei fuit, dum è somnolentis amicis illis consolantem quæsitivè aliquem, & non invenit? Solum comites astiterunt tibi, Domine.

Iob. 16.

Thren. 1.

Iob. 16.

Ezech. 1.

Theod. in

Cat. Luc. 22.

Domine.

Domine Jesu, iniquitates meæ, & æque A
tales, ac tantæ, ut vel coram ipso Ange-
lo totus erubescens, rectè, verèque dice-
res: Et verècundia mea contra me est.

Iniquitas nimirum domus Israel, & Iuda
magna est nimis valde, & repleta est terra
sanguinibus. Peccata inunda verum, & san-
guis sanguinem tetigit. Idcirco Christi san-
guis in terram peccatorum sanguine ma-
dentem, quasi quoddam diluuium aper-
tis venarum cataractis cecidit, ut eam
expiaret. Ita Cassiodorus ad illa verba:
Et copiosa apud eum redemptio. Pretiosus,
ait, ille sanguis tanta fuit virtute ditissimus,
ut velut quoddam diluuium salutare Orbem
terrarum à suis sordibus expurgaret. Unde
que scilicet sudavit: nec, velut ait Ber-
nardus, solis oculis, sed quasi membris omni-
bus stetit, ut totum corpus eius, quod est Ec-
clesia, totius corporis lacrymis purgaretur.

Idem alibi, & peregre: Contritum
est cor meum in me ipso, ait Propheta. Scisso
igitur corde interiori, scissa est & exterius pellis
nostri Salomonis: effusus est sudor sanguineus
super terram. Rubricata est rosa Passionis, &
charitatis Christi rubicundi Iesu. Ecce quam
rubicundus! Nec vacat mysterio ista lan-
guinis Iesu generalis effusio: sudavit enim
toto corpore sanguinem, qui nostras vene-
nerat tollere infirmitates, ex corpore no-
stro, & sanguine contractas, ut ad conva-
lescentiam, & sanitatem totius corporis,
spiritualisque Ecclesie sufficeret sudor
sanguineus ab omni parte corporis, capi-
tis scilicet nostri Jesu Christi effusus. Li-
berati ergo sumus de sanguinibus.

Pulchrè Chrysostomus: Hic sanguis
effusus uniuersum abluit Orbem terra-
rum, hoc lavatur anima, hoc ornatur,
hoc incenditur. Hujus sanguinis effusio
cælum pervium fecit. Ex Paradiso fons
scaturit, à quo sensibiles fluvii emana-
rent. Juxta hunc fontem non salices ste-
riles germinant, sed arborea cælum
ipsum attingentes, quæ fructus tempe-
stivos solidos semper producent. Si quis
æstuat, ad hunc fontem se conferat, &
reerabitur.

Sed utinam, utinam (ait piè Drogo de
Sacramentis dominicæ Passionis) gutta

fanguinis, qui de agone tuo sudat, Do-
mine, usque ad terram decurrat, & ape-
riat terra os suum, & bibat illum, & cla-
met ad te, & tecum ad Patrem, melius
quàm sanguis Abel.

Erit autem sanguis vobis in signum, (sic
dictum est olim) videbo sanguinem, &
transibo vos, nec erit in vobis plaga disper-
dens, quando percussero terram Ægypti. Hoc
plauè sanguine aspersa, vel intincta ani-
ma à plagis cælestis iræ fiet immunis. In-
tingatur ergo, aut rubeat pestuus (eorum
affectuum) in sanguine, quo serva i, mun-
dari, ablui valeas.

Quid stas? (ita Anselmus ad animam)
quid stas? accurre, & suavissimas illas gut-
tas lambe, noli dormire cum Petro, ne
merearis audire: Sic non potuisti una hora
vigilare mecum?

Cæterum ô quàm vereor, ne & mihi
illud dicatur, ac durius exprobetur:
Multo labore sudatum est, & non exiit de eâ
nimia rubigo ejus, neque per ignem. Nimio
certè labore sudatum est, quia gutta non
aquæ, sed sanguinis extiterunt. Et quid,
inquam, gutta? Græcè, & ἄμωι, aut
grumi sanguinis, id est, magna, crassaque
sanguinis gutta: & juxta Irenæum globi
sanguinis, nec cadentis tantum, sed de-
currentis in terram. Pluvia hujus pre-
tiosæ guttas quis dinumeravit? O pluviam
ergo! ô fluvium, ut aptius dicam, nunc
versum in Sanguinem! Et non exiit ni-
mia rubigo ejus, neque per ignem amoris
tanti!

Heu! quis calorem unquam majorem
vidit? quis flammam accensam magis?
Nunquid non iste torris erutus de igne? An-
non videtis, quam torus anhelet, quam
torus ardeat? Ut ad charitatis ignem sa-
lum est cor ejus (interprete Justino Mar-
tyre) sicut cera liquecens, totusque lique-
factus amore in venis non tenet sangui-
nem?

Effusum est in terrâ jecur meum. Meto-
nymia: Effusus est in terrâ sanguis meus.
Jecur est officina sanguinis. Isidorus: Je-
cur amoris, affectuumque receptacu-
lum. Effusum est ergo in terrâ jecur meum,
hoc est, præ amore largiter sanguinem
fudi.

Psal. 43.
Ezech. 9.
Ose. 4.

Sanguis Christi
in terram
decurrit, ut
sanguinem sce-
lerum nostro-
rum dilueret.
Psal. 129.
Cassiod. ib.

Christus quasi
omnibus mem-
bris stetit Cur?
Bern. serm. 3.
in ramis Pal.
Bern. l. de Pass.
Dom. c. 37.

Chrys. hom.
45. in Ioan.

Drogo de sacra-
ment. Pass.

Gen. 4.
Apoc. 8.
Exod. 12.

Psal. 67.
Margin.

Ans. in spec.
Evang.

Ezech. 24.

Iren. l. 3. c. 32.
Ecl. 1.
Exod. 4.

Zach. 3.

Psal. 21.
Iust. Martyr.
Dial. contra
Tryphonem.
Thren. 2.

Isidor.

fudi. Septuaginta: *Effusa est in terrâ gloria mea. Et qualis is sanguis nisi divinus?*

O pretiosi verè prodigum Sanguinis! Olim de victimarum sanguine peccatores tantummodò aspergebantur: nunc in hoc latè effuso lavacro ablui possunt. *Lavabis me, & super nivem dealabor. Et dealbaverunt eam in sanguine agni. In animalium sanguine, penè dixerim, avarus, in suo effundendo prodigus.*

Messui myrrham meam cum aromatibus meis. Messores ut sudant! Ut cum magno calore magna tritura venit!

Magnâque cum magno venit tritura calore.

O divine Messor! Utin amoris meridie non passionis alicuius spicas, ut Martyres, sed totos passionum manipulos sibi metit, & propterea sudat! Alii fasciculos myrrhæ tantum sibi colligunt: Christus latos myrrhæ campos sibi metit. Metunt quidem alii in sudore vultus: at Christus in sudore, non vultus tantum, sed in sudore, eoque sanguineo totius corporis sibi metit.

Empti siquidem estis pretio magno. Scientes, quid non corruptibilibus auro, vel argento redempti estis de vanâ vestra conversatione paterna traditionis, sed pretioso Sanguine quasi Agni immaculati. Cum nimirum rei cuiuspiam valde affecti, ac propensi sumus, eumque eam comparare utrunque volumus, dicere amamus: Ematur, constat, pendatque quantivis. Vendidit mercator ille, ac libentissimè omnia, quæ habuit, & emisit eam, margaritam videlicet, quam summopere exoptaverat. En divinisimus mercator, qui ut animas nostras sibi coemere, venarum omnium suarum crumenas aperuit, pretiosissimumque sui totius Sanguinis pretium persolvit. Sacculum pecunia secum tulit in orto, solutio nempe fecit. In die plena Luna reversurus est in Cruce, ubi summâ illâ amotis plenitudine è quinque vulneribus totum perfundens sanguinem dicit: Consummatum est. Jam completè scilicet pretium est persolutum, & dum ex latere vel demortui sanguis adhuc effluet, quasi crumena non solum aperiet, sed invertet, ut ne vel unus quidem numi gutta supersit.

Ematur, constat, pendatque quantivis. Vendidit mercator ille, ac libentissimè omnia, quæ habuit, & emisit eam, margaritam videlicet, quam summopere exoptaverat.

En divinisimus mercator, qui ut animas nostras sibi coemere, venarum omnium suarum crumenas aperuit, pretiosissimumque sui totius Sanguinis pretium persolvit. Sacculum pecunia secum tulit in orto, solutio nempe fecit. In die plena Luna reversurus est in Cruce, ubi summâ illâ amotis plenitudine è quinque vulneribus totum perfundens sanguinem dicit: Consummatum est. Jam completè scilicet pretium est persolutum, & dum ex latere vel demortui sanguis adhuc effluet, quasi crumena non solum aperiet, sed invertet, ut ne vel unus quidem numi gutta supersit.

En, en sanguis ejus strictissimè exquirerur.

Assistat hic devota anima, (velut mererit in sermone de Passione Beda) & Passionis colligat fascies, in quos, ne pereant, Passionis pretiosas guttas suscipiat, & rubicundum dilecti sui corpus fletu abluat, & gratiarum actione tergat.

Accedat, ut jam dictum est, ad hanc sanguinis asperionem melius loquentem, quam Abel. Loquitur enim modò, & clamat misericordiam, clamatura postea

justitiam, ac mugitura, si conculectur, si polluatur. Non accusat frater, inquit Ambrosius, ne videatur parricida: non accusat vox ejus, non anima ejus sed vox sanguinis accusat, quem ipse fudisti.

Irritam quis faciens legem Moysi, sine ullâ miseratione, duobus vel tribus testibus moritur: quanto magis putatis deteriora mereri supplicia, qui Filium Dei conculeverit, & sanguinem testamenti pollutum duxerit, in quo sanctificatus est?

Iocuetur hunc sanguinem, & elephantum more acuatur in prælium. Non acquiescat carni, & sanguini, sed usque ad sanguinem resistat.

Gutta voris antelucani in orto illam aspergat, donec fiat in Cruce pluvia grandis, eaque sanguinis diluvium perfundat.

O beatum interea hortulum hinc guttulis irrigatum! beatiorem illo voluptatis orto, qui fonte quadrifido dicitur irrigari! ad quem alludens Nazianzenus: Pluebat, inquit, regius sanguis, & de Paradiso illo cælesti cruoris flumina manabant. O pluviam verè auream, quæ inebriat terram, & germinare eam facit!

Sterilissima terra humani cordis, si rore, imò pluvia impinguata sanguinis, quæ facta est in Gethsemani, quod est valde pinguis, fructum ullum non ferat. Ingratissimum cor, si pro sanguine tam abundè profuso, lacrymam vel solam non effundit, Ingratissimum, inquam, si surgenti, æstuantique Domino non nisi oblivionis, & ingratitude succurrit glacie.

Terra sæpe venientem super se bibens imbre, & proferens spinas, ac tribulos, reproba est, & maledictio proxima.

En, en sanguis ejus strictissimè exquirerur.

O ingrata, annon Sanguis iste tam pro-

Psal. 50.
Apoc. 7.

Cant. 5.

Gen. 3.

I. Cor. 6.
II. Pet. 1.

Matth. 13.

Christus divinus mercator.

Prov. 7.

Dom. 19.

Hebr. 12.

Ambrosius de Paradiso.

Hebr. 10.

I. Mach. 6.

Sap. 17.

Naz. or. de Christo passio.

Hebr.

Hebr. 6.

Gen. 42.

Exod. 4.

profusus, ut in terram decurrat, mare illud est rubrum, in quo infernalis demersus est Pharaos? Tu peccatorum Aegyptios iam demersos rursus ad vitam revocabis?

Verum accedite interim huc in spiritu omnes vos, qui pietatis viscera gustastis, & qui de Domino sensitis in bonitate, atque in simplicitate cordis quaritis illum. Sic devotissime Justinianus. Accedite, inquam, & quale vobis coram positum sit compassionis incentivum, attentissime considerate. Redemptorem vestrum, Regemque caelorum orantem, patientem, agonizantem, sanguine sudantem mentis oculo contemplamini, non tamen sine profusio lacrymarum. Quomodo, oro, lacrymas continere valebitis, aspicientes piissimi Domini guttas sanguinis decurrentis in terram? Cernite diligenter Dominum Jesum, totius sanctitatis fontem, pallentem facie, genibus flexum, tremantem corpore, corde vero mœore transfixum, vultu rubricatum sudore sanguineo, & juxta Angelum eundem adhortantem. Comparimini, gemite, flete, ululate. Quanta lateat in corde tristitia, ex vultus madefactione cognoscite, quam intolerabilis futura sit passio, ex sudoris qualitate colligite. Porro si ex sola passionis consideratione illius penè defecit vita, quid in ipso Crucis aget supplicio? Si in certaminis sui initio tantum praevaler mœror: alapa, convicia, flagella, acetum, fel, arundo, sputa, clavis lancea quantum actura sint, qui potest excogitare. Plorate itaque, & mente propius accedendo, mœrenti conformamini, atque juxta cordis vestri prudentiam consolatoria verba proferte: quia maximum eloquia pia, & lacrymosa compassio afflicto praestant solatium.

Expendite, dilectae animae, ex qualitate, & quantitate sudoris, maximas spongi vestri angustias, sine quibus neque sanguis sudore emitti, neque copia tanta, ut terram rigaret, defluere potuisset. Expendite, quod singulis ex artubus sanguis emanavit, ut singula Ecclesiae membra Christi mortem desseant, ut pro se quæcunque guttam aliquam sanguinis illius ad ablucenda peccata sibi colligant,

A ut dignoscant, quam liberaliter per tot fontes, quot membra habebat, Sanguinem illis suum propinet. Expendite, quod sanguis in subjectam terram proflexerit, ad noxas auferendas hominum, terrenis studiis capiuntur. Demum quod decurre-
Cur in terram decurrisset sudor sanguineus fertur.

B currit. Unde nisi in hac vitam scaturientem illius Sanguinem hauriatis, & recondatis, post mortem utique defluxerit, ut nihil vobis ex eo superfit.

GLADII, ET FVSTES. PUNCTVM V.

Turba multa cum gladiis, & fustibus, laternis, & facibus, & armis: Matth. 26.

Ioan. 18.

C *Conjuratio, conjuratio. Inventa est enim conjuratio in viris Iuda Pagnin. In viro Iuda, Chaldaeus: Inventa est rebellio in viris Iuda, & habitatoribus Ierusalem. Fuge, dilecte mi, & assimulare caprea, hinnuloque cervorum super montes aromatum. Fuge, heu! fuge: quia non in regale solium, ut olim septennis Joas, sed in patibulum, sed infamem in crucem eveheris.*

Athalie illa vox est, & Athalia sonat horam, vel tempus Domino, & tempus illius advenit: *Ecce haec est hora vestra, & potestas tenebrarum.*

E Jam ex nunc mysticus hic caper emissus est in solitudinem, id est in sinum Patris: quia juxta Glossam, in caelum Divinitas tempore passionis abiisse dicitur, non locum mutans, sed quodammodo virtutem cohibens, ut possent impii consummare passionem. Quod enim diffugiat cubans in amoris animatum nostrorum meridie? quo diffugiat, qui nunquam fugit, nisi ubi venerunt ad eum, ut raperent, *Et facerent eum Regem? Quod abeat divinus Samson undique circumligatus?*

Fugit Adam primus, & sese abscondit in horto: at non fugit secundus, sed obviam perrexit armatis.

4. Reg. 11.
Ier. 11.
Cant. 8.

Hebr.
Matth. 26.
Lev. 16.

Gloss. ibid.
Christi divinitas tempore passionis ejus velut in calum abiit.

Ioan. 6.
Iudic. 16.

Gen. 3.